

1892-03-31

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Generel kommentar:

Se også Emil Hannovers breve til Johan Rohde, hvor sagen om J.F. Willumsens bidrag til kataloget til Den frie Udstilling omtales: 10., 12. og 13. marts 1892.

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rohde glæder sig over, at Hannovers håndskrift ser sund og rask ud på trods af, at han har været syg. Rohde har ikke fulgt Hannovers råd om at sætte hårdt mod hårdt overfor Willumsen, med hvem Rohde har haft en uoverensstemmelse. I stedet har Rohde skrevet et forsonligt brev til Willumsen.

TRANSSKRIFTION

31-III-92 –

Kjære Ven!

Tak for Deres Brev; det glædede mig meget af den egenhændige Efterskrift at se, at De ikke har mistet alle Deres Kræfter — Haanden var jo ganske fast.

Forresten kan jeg ikke følge Deres gode Raad, hvormeget jeg end kunde føle mig fristet til det. Vil man udrette noget herhjemme gjælder det om at anvende Taalmodighed og ikke Spark — jeg har derfor ogsaa tiltrods for alt skrevet et forsonligt Brev til Willumsen og foreslaaet ham en Ordning af Sagen paa en anden Maade end den hidtil discuterede. — Jeg agter heller

[2]

ikke at sammenkalde noget Møde, da jeg kan sige mig selv, at alle[,] hvis Sagen blev dem forelagt, vilde holde med mig.

Det er jo desuden det heldigste at gjøre saa lidt ud af Sagen som muligt.

Med venlig Hilsen og Haab om at Deres Helbredelse maa gaa hurtigt fremad

Deres

Johan Rohde

Kjære Ven?

Tak for Dens Brev; det glæded mig meget
af den egenhændige Efterskrift at se, at
De ikke har mistet alle Dens Skræpper
— Haanden var jo ganske fast.

Førresten kan jeg ikke følge Dens
gode Råd, hvormed jeg end ender
frie mig fristet til det. Vil man
isidde noget herhjemme gjæder det om
at ansees Talemødighed og ikke Spøge
— jeg har derfor ogsaa Tilbuds for alle
denne er personligt Brev til William
men og foreslaar ham en Ordning af
Tager paa en anden Maade end den
næst diskuterede. — Jeg agter heller

Ik, at sammensætte noget Møde, de jeg
kan sig mig selv, at alle hvis Sagen blev
den foretaget, vilde holde med mig.

Det er jo desuden det heldigste at give den
lidt af Sagen som muligt.

Med venlig Hilsen og Hæder om
at den Selbstendige man qua høstet
den ad Den
Quandoude